

Kari Kulmala sin

Kirjallinen kysymys diabeetikkojen vapaaehtoisen varusmiespalvelun jatkumisesta

Eduskunnan puhemiehelle

Puolustusvoimissa on palvellut ykköstyypin diabeetikoita vuodesta 2001 lähtien ja samalla on alkanut tutkimus diabeetikkojen asepalveluksesta. Kriteerit täyttävien diabeetikkojen vapaaehtoinen asepalvelus sai vuonna 2010 virallisen, toistaiseksi voimassa olevan aseman. Vuosien 2001—2017 välisenä aikana on asepalvelusta suorittanut 120 diabeetikkoa, joista 15 on keskeyttänyt palveluksen. Keskeyttämisprosentti on siten saman suuruinen kuin muidenkin varusmiesten keskeyttämisprosentti.

Diabeteksen hoito on parantunut huomattavasti vuoden 2001 jälkeen, ja hoitomenetelmien paraneminen helpottaa diabeteksen hoitoa ja mahdollistaa tarvittaessa myös sairauden etäseurannan. Diabeetikot hoitavat varusmiesaikana aktiivisesti terveyttään sekä sairauttaan tarvittavalla tavalla.

Asepalveluksen suorittaminen vaikuttaa edelleen merkittävästi työnsaantiin ja ammatinvalintaan. Moni ammatti jää edelleen saamatta, ellei asevelvollisuutta ole suoritettu.

Mielestäni ketään ei saa syrjiä pelkästään diagnosoidun diabeteksen perusteella. Kyse on myös tasa-arvoisesta kohtelusta, joka taataan Suomen perustuslaissa. Kyse on motivoituista henkilöistä, jotka ovat vapaaehtoisesti hakeutuneet varusmiespalvelukseen tietäen omaavansa ykkösluokan diabeteksen. Pääsy suorittamaan varusmiespalvelusta on edelleen monelle nuorelle haaveena ja he odottavat puolustusvoimien peruvan heitä koskevan, negatiivisen päätöksen asiassa.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitän asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Miksi yleinen asevelvollisuus on rajattu diabeetikoilta pois, vaikka kokemukset heidän asepalveluksestaan ovat olleet hyviä ja he ovat vapaaehtoisina motivoituneita suorittamaan asepalveluksen?

Helsingissä 26.2.2018

Kari Kulmala sin